

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de
Coloniae Agr., 1684

Ad Quæst 3. Additio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

Ad Quæst 3. Additio.

Regula est Episcopum non posse in totum eximere. Adde quod jura Episcopo competentia in quibuscumque Ecclesiis suæ diocesis sibi subiectis sunt decem & octo, enumerata per *Euguan. in c. congruente n. 11. Et seqq. de offic. ordin. nempe obedientia, subiectio in spiritualibus, reverentia, institutio & destitutio authoritabilis, correctio & reformatio, censura Ecclesiastica, jurisdictio in causis fori Ecclesiastici, poenitentia publica, collatio chrismatum & ordinum aliaque functiones pontificales, synodaticum seu cathedralicum, quarta decimarum, quarta mortuarionem, visitatio, procuratio, charitativum subsidium. Ex quibus aliqua sunt, quibus non renunciat Episcopus defectu potestatis, aliqua vero quibus generali remissione renunciare non censetur defectu voluntatis. Prioris generis sunt octo illa. Posita per *Abbat. in cap. cum venerabilis num. 2. de censuris*. Nempe correctio, visitatio, & procuratio, cathedralicum, reverentia, charitativum subsidium, institutio authoritabilis quoad curam populi, & demum ea, quæ sunt ordinum vicariæ perpetuæ, idque ex causa legitima, & accedente capituli consensu, præter tria, videlicet cathedralicum, reverentiam & charitativum subsidium. *Abbat. declarat ibidem*. Et in specie jus instituendi & destituendi exerceri posse ab aliquo inferiori Prælato tanquam Vicario perpetuo Episcopi, admittit *Rota decis. 181. num. 28. par. 12. recent.* Posterioris autem generis sunt reliqua jura Episcopalia non tantum temporalia, sed & spiritualia. *Per Abbat. in cap. cum inter. num. 17. de sent. Et re judic. Et Innocent. in cap. pastoralis de donat.* Quæ potest Episcopus concedere alteri Ecclesiæ consentiente capitulo & stante causa justa, quamvis non omni casu ea remittere censetur, si enim donat aliquam Ecclesiam Monasterio, videtur donare tantum temporales proventus, si quos in ea habebat, spirituales vero, quales sunt, qui proveniunt de oblationibus, vel de decimis, in dubio concedere non censetur, ut explicat *Innocent. in d. cap. pastoralis num. 2. Et 3.**

Signante r quaeritur, utrum stante dispositione Concilii Tridentini, quod personas & bona exempta etiam totali exemptione, variis in casibus subiecti jurisdictioni Episcoporum sive ordinariæ sive delegatæ, possint iidem Episcopi quandoque jus tantum remittere, & attribuis sibi per concilium facultatibus non uti, super quo aliàs consultata Sac. Congregatio respondit cum distinctione, quod autem Concilium utitur verbis præceptivis & obligatoriis, aut permissivis tantum, posteriori quidem

quidem casu posse ordinarios jus eorum remittere, priori verò nullatenus, & quamvis nulla sit decreta pœna Episcopo non urenti facultatibus suis, gravissimè tamen peccaturum, si omiserit. Ita refert *Fagnan in cap. si quis num. 40. vers. in fine de regularib.* Undè inferitur Episcopum Ecclesiis secularibus exemptis, etiam commendatæ fuerint, non posse remittere jus visitandi sibi datum ex Concilio Tridenticendum in casu *cap. 8. sess. 21. de reform.* Ubi Ecclesias regulares exemptas, si commendatæ fuerint, & in eis observantia regulatis non vigeat, Episcopi visitantur. Et idem tenentur verbis obligatoris. Ibi: *Annis singulis visitentur, curentque eadem Episcopi.* Et. diversum est in casu *cap. 8. sess. 25. de regularib.* ubi Monasteria exempta, quæ generalibus capitulis ordinum non substant, nec se unquam in congregationem secedis Apostolicæ delegatis subdantur. Et clarius *cap. 4. sess. 14.* ubi Episcopi a pœnis Ecclesiis suas residentes possunt corrigere personas seculares quomodo libet exemptas pro quibusvis delictis, etiam extra visitationem, utitur enim concilium veris permittivis in favorem Episcoporum, ibi: *facultatem habeant. Et.*

Declarabis supradicta, ut quamvis Episcopus iura sua remittere possit alicui Ecclesiæ, eidemque privilegium liberationis concedere, tam à præstatione onerum temporalium, quàm spiritualium, id tamen intelligi debet quoad iura singulariter & separatim considerata, sed privilegium liberationis ab omnibus iuribus Episcopalibus concedere, atque in totum eximere à seipso nullus Episcopus potest, alioquin enim sicut unam Ecclesiam, ita & omnes eximere posset, quod est absurdum. *Abb. in cap. cum inter. numer. 13. de sent. & rejud. & hac ratione solus Pape est exemptionem plenam concedere per text. in cap. si Papa de privileg. in 6. Abb. & DD. in cap. cum contingat. de foro compet. Rota decif. 227. numer. 4. par. 6. recent. & propterea non valuit illa concessio cuiusdam Atrēbatensis Episcopi, qua omnes Canonicos, Capellanos, Vicarios & Clericos Ecclesiæ suæ prorsus eximit à jurisdictione ordinaria, de quo casu latè scribit *Fagnan. in cap. veniens à numer. 9. & seq. de transact.* quod multò magis dicendum de exemptione totali, quæ territorium separat, hanc enim solus Papa dare potest, ut habetur in *decif. 324. numer. 2. par. 1. recent. decif. 130. numer. 5. par. 8. rec.* adeò ut neque Episcopus cum capitulo, imò nec cum tota synodo Diocœsanâ constituere possit, quod aliquis inferior Prælati separatam diocœsin habeat. *Rota decif. 10. numer. 28. & decif. 21. numer. 17. coram Zanate.**

Quo verò ad casus hic per Auctorem notatos, quibus Episcopus permittere potest tacite, ut exemptio alicui Ecclesiæ acquiritur, notabis primò, quod non valet confessio Episcopi, quâ ipse assereret aliquem locum esse exemptum, vel à diocœsi separatam, neque in hoc casu confessio æquiparatur rei iudicata. *Rota dec. 382. numer. 3. par. 2.*

Handwritten notes in the left margin, including the word 'EST' and other illegible scribbles.

cf. 70. num. 22. par. 16. & concordia suos tenebunt auctores in his quæ separabiliter
 sunt à præjudicio ecclesiæ, ut præcisè dixit *Rota decis. 29. num. 13. §. 6. par. 6. rec.*
 Quæres, an beneplacitum Apostolicum seu confirmatio ex cursu tempore
 præsumatur? insinuat quidem Auctor *hoc loco num. 8.* Transacto cursu decenni
 lam præsumi, vci ùm id hodiè difficultatem patitur ex Constitutione Urbani VIII. *re*
ord. 149. quæ sustulit ejusmodi: præsumptivam probationem beneplaciti in materi
 ecclesiis præjudiciali, ut in puncto casus nostri dixit *Rota decis. 115. num. 17. §. 18. par.*
14. recent. nisi forte effluxisset tempus centum annorum, quem casum eadem Con
 stitutio Urbani expressè præservavit. *Pacion. de locato. cap. 14. §. 11. num. 3. §. 1. eqq. Ro*
ta decis. 328. num. 1. §. 3. par. 17. §. decis. 309. num. 6. §. 9. par. 15. recent.

DECISIO XVIII.

Castra esse intra fines alicujus dioecesis quomodo pro
 betur. Juris assistentia præbet bonum jus Episco
 po ad effectum manutentionis, etiam non proba
 ta alia possessione, immemorabilis ad effectum
 exemptionis quomodo probanda, & an concess
 siones & assertiones Episcopi præjudicent Eccle
 siæ & Successoribus.

R. P. D. ZARATE,

Inter impressas:
 Zarate decis. 10. Beneventana Jurisdictionis.

Lunæ 13. Maji 1652.

SUMMARIUM.

1. Enunciative plures diversis tempori
 bus & scripturis emanata vim famæ
 habent & concludenter probant.
2. Maxime si sint antiquissima & variis
 fulcianur adminiculis.
3. Propria Confessiones superant quascun
 que